



Arrest

**nr. 130 811 van 3 oktober 2014
in de zaak RvV X / IV**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Albanese nationaliteit te zijn, op 22 september 2014 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 5 september 2014.

Gelet op de artikelen 39/77 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 30 september 2014 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 3 oktober 2014.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat S. TUCI loco advocaat S. VLJAHEN en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart van Albanese nationaliteit te zijn, is volgens zijn verklaringen het Rijk binnengekomen op 18 augustus 2014 en heeft zich op 20 augustus 2014 vluchteling verklaard.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoeker op 26 augustus 2014 door de Dienst Vreemdelingenzaken overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Verzoeker werd gehoord op 3 september 2014.

1.3. Op 5 september 2014 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van inoverwegingname van een asielaanvraag in hoofde van een onderdaan van een veilig land van herkomst. Deze beslissing werd op 8 september 2014 per drager betekend.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U bent afkomstig uit de gemeente Cerrik in het arrondissement Elbasan (Albanië) en bezit de Albanese nationaliteit. Sinds een tiental jaar woont u met uw gezin in Durrës. Sinds 2000 runde uw vader, K.(...) D.(...), samen met X.(...) C.(...), het investeringsbureau Enigma dat zich bezig hield met de bouw en de verkoop van appartementen aan de kust in Durrës. Van 2010 tot 2012 hielp u uw vader met de verkoopsmarketing. In januari 2014 kwam X.(...) C.(...) om het leven bij een aanslag op zijn leven. De daders van de moord zijn nooit gevonden. In sommige kranten werd uw vader als verdachte genoemd. Daar is echter niets van aan. Op het moment van de moord bevond hij zich in Turkije. Op 14 juni 2014 werd uw vader vermoord in de buurt van zijn woning. Op klaarlichte dag schoten drie gemaskerde personen hem dood. De wagen van de daders evenals de moordwapens werden later teruggevonden door de politie. De politie startte een onderzoek. U en uw familieleden werden ondervraagd door een inspecteur van de cel zware misdaad van het arrondissement Durrës. U hebt niet het minste idee omtrent het motief. Volgens de pers zou uw vader schulden hebben. Zijn naam werd ook genoemd in verband met de moord op zes personen. Zes clans zouden bloedwraak hebben willen nemen op uw vader. Voor u is dit de reinste onzin die afkomstig is van Albanese journalisten. Uw vader had geen vijanden. Geen enkel spoor leidde evenwel tot de daders. Volgens de politie werd de moord uitgevoerd door professionals. Het dossier van het onderzoek werd inmiddels gesloten bij gebrek aan bewijs dat tot de daders zou kunnen leiden. Sinds de moord op uw vader bleef u binnenshuis. U praatte met de advocaat van uw familie, dewelke u aanraadde naar Nederland of Duitsland te gaan omdat u daar veiliger zou zijn. Midden augustus 2014 verliet u Albanië met de intentie in één van deze landen asiel aan te vragen. Op 19 augustus 2014 werd u in Brussel gearresteerd wegens illegaal bezit van een vuurwapen. Nadat u werd opgesloten in het gesloten centrum van Vottem met het oog op uw repatriëring, diende u op 20 augustus 2014 een asielaanvraag in. In geval van terugkeer naar Albanië vreest u net zoals uw vader vermoord te worden door onbekenden. U bent in het bezit van uw paspoort, uitgereikt op 17 november 2010.

B. Motivering

Na onderzoek van uw verklaringen en alle stukken aanwezig in uw administratieve dossier dient vastgesteld te worden dat uw asielaanvraag niet in overweging genomen kan worden.

Artikel 57/6/1, eerste lid van de Vreemdelingenwet bepaalt dat de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen bevoegd is om de aanvraag tot erkenning van de vluchtelingenstatus in de zin van artikel 48/3 of tot het bekomen van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, die ingediend wordt door een onderdaan van een veilig land van herkomst of door een staatloze die voorheen in dat land zijn gewone verblijfplaats had, niet in overweging te nemen wanneer uit zijn verklaringen niet duidelijk blijkt dat, wat hem betreft, een gegronde vrees voor vervolging bestaat in de zin van het internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3, of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4.

Een land van herkomst wordt als veilig beschouwd wanneer op basis van de rechtstoestand, de toepassing van de rechtsvoorschriften in een democratisch stelsel en de algemene politieke omstandigheden kan worden aangetoond dat er algemeen gezien en op duurzame wijze geen sprake is van vervolging in de zin van het internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3, of dat er geen zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat de asielzoeker een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4. Bij KB van 24 april 2014 werd Albanië vastgesteld als veilig land van herkomst.

Bovenstaande brengt met zich mee dat een asielaanvraag enkel in overweging wordt genomen indien een onderdaan van een veilig land duidelijk aantoonde dat er wat hem betreft een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade bestaat. U heeft dit evenwel niet gedaan.

Er moet immers worden vastgesteld dat uit niets blijkt dat de door u ingeroepen problemen, namelijk uw vrees voor onbekenden die uw vader vermoord hebben, het louter interpersoonlijke en gemeenrechtelijke niveau overschrijden. U heeft immers geen enkel idee door wie en waarom uw vader gedood werd (CGVS, blz. 8 en blz. 10). De bloedwraak waarvan enkele journalisten gewag maken noemt u onzin (CGVS, blz. 10). Uw vader had geen vijanden en hij kon gaan en staan waar hij wou (CGVS, blz. 8). Als dusdanig ressorteren uw problemen niet onder het toepassingsgebied van de Vluchtelingenconventie die voorziet in internationale bescherming voor personen die een gegronde vrees voor vervolging koesteren wegens hun ras, nationaliteit, religie, hun behoren tot een sociale groep of hun politieke overtuiging.

Voorts hebt u niet aannemelijk gemaakt dat u in geval van problemen bij een eventuele terugkeer naar Albanië geen of onvoldoende beroep zou kunnen doen op de hulp en/of bescherming van de Albanese autoriteiten en dat er aldus zwaarwegende gronden zouden zijn om aan te nemen dat er in geval van terugkeer naar Albanië voor u een reëel risico zou bestaan op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming. U verklaarde nooit problemen te hebben ondervonden met de Albanese autoriteiten. Ook uw vader zou nooit in aanvaring gekomen zijn met de Albanese autoriteiten (CGVS, blz. 8). Aangezien de politie er niet in slaagde de daders van de moord op uw vader te vinden hoewel hij op klaarlichte dag op straat vermoord werd en de auto en de wapens van de daders werden teruggevonden, bent u van oordeel dat de politie niet alles in het werk gesteld heeft om de daders op te sporen. U beschikt evenwel niet over concrete aanwijzingen of elementen om nalatigheid van de politie aan te tonen. U gaf ook aan dat u mondeling op de hoogte werd gehouden door de inspecteur van de cel zware misdaad over de stappen die gezet werden in het onderzoek (CGVS, blz. 10). Het feit dat de daders (nog) niet werden gevonden, volstaat niet om te besluiten tot onwil van de politie om u bescherming te bieden.

Bovendien blijkt uit de informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal dat in Albanië tal van maatregelen werden genomen om de politie te professionaliseren en haar doeltreffendheid te verhogen, zoals overheveling van bevoegdheden van het Ministerie van Binnenlandse Zaken naar de politie. In 2008 werd een nieuwe politiewet aangenomen. Volgens de Europese Commissie heeft deze wet een positief effect op het functioneren van de politie. Voorts blijkt uit de informatie van het Commissariaat-generaal dat in het geval de Albanese politie haar werk in particuliere gevallen niet naar behoren zou uitvoeren, er verschillende stappen ondernomen kunnen worden om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen. Wangedrag van politieagenten wordt immers niet zonder meer gedoogd. Gelet op voorgaande meen ik dat er gesteld kan worden dat de Albanese autoriteiten in geval van eventuele (veiligheids)problemen aan alle onderdanen voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet d.d. 15 december 1980.

De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich beroept, is als bijlage aan uw administratief dossier toegevoegd. Uw paspoort staft louter uw identiteit en nationaliteit, die hier niet worden betwist.

C. Conclusie

Steunend op artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet beslis ik uw asielaanvraag niet in overweging te nemen."

2. Over de rechtspleging

2.1. De Raad verwijst vooreerst naar het gewijzigde artikel 39/2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (vreemdelingenwet) waaruit blijkt dat de Raad inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen over volheid van rechtsmacht beschikt, ook voor de beslissingen tot niet-inoverwegingname bedoeld in artikel 57/6/1 en 57/6/2 van de vreemdelingenwet. Dit wil zeggen dat hij het geschil in zijn geheel aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95). In tegenstelling tot hetgeen verzoeker vraagt kan de Raad derhalve de beslissing houdende weigering van inoverwegingname van een asielaanvraag in hoofde van een onderdaan van een veilig land van herkomst slechts vernietigen om specifieke redenen voorzien in artikel 39/2 § 1, 2° en 3° van de vreemdelingenwet, redenen die *in casu* niet worden aangetoond, zoals blijkt uit wat volgt, en kan de Raad deze beslissing uiteraard niet schorsen.

2.2. Op grond van het inquisitoir karakter van zijn rechtspleging komt het de Raad toe te bepalen wie partij is in de zaak (RvS 1 juli 2003, nr.121.147). *In casu* kan de in het verzoekschrift aangeduide verwerende partij, met name "De Belgische Staat, vertegenwoordigd door de Minister van Asiel en Migratiebeleid", niet tot verweer geroepen worden aangezien de beslissingen houdende weigering van inoverwegingname van een asielaanvraag in hoofde van een onderdaan van een veilig land van herkomst, niet tot diens bevoegdheden behoort. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen is in deze verwerende partij.

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1. In een eerste middel, afgeleid uit de schending van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en de artikelen 2 en 3, eerste alinea, 3° en 4° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het

verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (vreemdelingenwet), voert verzoeker aan dat de bestreden beslissing niet steunt op motieven die onderbouwd worden door de feiten eigen aan deze zaak, zodat er sprake is van een stereotype motivering. Verzoeker meent dat er essentiële elementen ontbreken om te kunnen besluiten tot bevestiging of hervorming van de bestreden beslissing zonder over te gaan tot nieuwe, bijkomende onderzoeksmaatregelen. Hij verduidelijkt dat het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen in de bestreden beslissing niet de link maakt met het feit dat hij zijn vader geholpen heeft met de verkoop. Vermits zijn vader door onbekenden vermoord werd vlak na de moord op diens vennoot, is het logisch dat verzoeker - die eveneens voor deze firma gewerkt heeft - voor zijn leven vreest. Omwille van deze vrees heeft verzoeker zich gewapend. Hieromtrent wordt echter met geen woord gerept door het Commissariaat-generaal. Verzoeker vervolgt dat de daders van de moorden op zijn vader en X. C. nooit werden teruggevonden door de Albanese politie. Het onderzoek werd gesloten minder dan drie maanden na de moord op zijn vader, terwijl de politie de wagen en de wapens van de daders heeft gevonden. Verzoeker meent dan ook dat de lokale politie hem geen voldoende bescherming kan bieden zodat hij zich niet veilig kan voelen in Albanië. Hij wijst erop dat hij gedurende zijn gehoor op het Commissariaat-generaal herhaaldelijk een gegronde vrees heeft geformuleerd om vermoord te worden. Sinds de moord op zijn vader vreest hij immers voor zijn leven. Verzoeker poneert dat het dan ook duidelijk is dat in zijn hoofd een gegronde vrees bestaat om vermoord te worden. Het Commissariaat-generaal heeft deze vrees volgens verzoeker echter niet onderzocht.

3.2. In een tweede middel, afgeleid uit de schending van artikel 3 van het Europees Verdrag voor de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (EVRM), laat verzoeker gelden dat het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen zich beperkt tot het stellen dat in Albanië tal van maatregelen werden genomen om de politie te professionaliseren, terwijl hij geconfronteerd werd met een *“je moet zelf voorzichtig zijn!”*. Hieruit blijkt volgens verzoeker dat hij in Albanië geen bescherming kan verkrijgen in de zin van artikel 48/5 van de vreemdelingenwet.

3.3. In een derde middel, afgeleid uit de schending van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, de materiële en de formele motiveringsplicht en het zorgvuldigheidsbeginsel als algemene beginselen van behoorlijk bestuur, voert verzoeker aan dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen oordeelt dat hij niet aannemelijk maakt dat hij aan de criteria van artikel 48/4 vreemdelingenwet voldoet, doch de bestreden beslissing op dit punt noch formeel noch materieel wordt gemotiveerd. Verzoeker benadrukt dat hij in geval van terugkeer naar zijn land een reëel risico op schade loopt vermits er door de politie niet de minste bescherming voorzien wordt. Hij verwijt het Commissariaat-generaal niet het minste concreet onderzoek te hebben verricht maar zich louter te baseren op algemene informatie en hij meent dat hij voldoende bewijst dat hij het risico loopt op ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet in geval van terugkeer naar Albanië zodat hem de subsidiaire beschermingsstatus had moeten worden toegekend.

3.4. Als bijlage aan het verzoekschrift worden volgende stavingstukken gevoegd: een bijlage 13sexies dd. 19 augustus 2014, het verzoekschrift dd. 2 september 2014 ingediend bij de Raad tegen de bijlage 13sexies dd. 19 augustus 2014, een bijlage 39bis dd. 21 augustus 2014, een bijlage 13quinquies dd. 21 augustus 2014, een proces-verbaal opgemaakt door de politie van Brussel op 19 augustus 2014, een diploma van Bachelor in de rechten met vertaling in het Nederlands, diverse krantenartikelen met vertaling in het Nederlands en een attest van gezinssamenstelling afgeleverd door de gemeente Durrës met vertaling in het Nederlands.

3.5. De Raad benadrukt vooreerst dat de uiteenzetting van een rechtsmiddel vereist dat zowel de rechtsregel of het rechtsbeginsel wordt aangeduid die zou zijn geschonden als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden beslissing werd geschonden (RvS 8 januari 2007, nr. 166.392). Het volstaat derhalve niet een opsomming te geven van een aantal wettelijke bepalingen en algemene rechtsbeginselen zonder te verduidelijken op welke wijze deze bepalingen en beginselen geschonden zijn. De Raad stelt vast dat verzoeker de schending van de artikelen 2 en 3, eerste alinea, 3° en 4° van de van de vreemdelingenwet aanvoert, doch niet de minste toelichting geeft op welke wijze hij deze artikelen geschonden acht. Derhalve dient te worden vastgesteld dat dit onderdeel van het eerste middel niet ontvankelijk is.

3.6. De bepalingen vervat in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62 van de vreemdelingenwet hebben tot doel de burger in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid de beslissing heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. De

Raad stelt vast dat de motieven van de bestreden beslissing op eenvoudige wijze in die beslissing kunnen gelezen worden zodat verzoeker er kennis van heeft kunnen nemen en heeft kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover hij in rechte beschikt. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62 van de vreemdelingenwet voldaan (RvS 5 februari 2007, nr. 167.477; RvS 31 oktober 2006, nr. 1.64.298; RvS 10 oktober 2006, nr. 163.358; RvS 10 oktober 2006, nr. 163.357; RvS 21 september 2005, nr. 149.149; RvS 21 september 2005, nr. 149.148). Verzoeker maakt niet duidelijk op welk punt deze formele motivering hem niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. Het eerste middel kan in zoverre niet worden aangenomen. De Raad stelt vast dat verzoeker in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de beslissing tot weigering van inoverwegingname van een asielaanvraag in hoofde van een onderdaan van een veilig land van herkomst, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. De middelen zullen dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht (RvS 25 juni 2004, nr. 133.153).

3.7.1. Artikel 57/6/1, eerste lid van de vreemdelingenwet luidt als volgt: *“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen is bevoegd om de aanvraag tot erkenning van de vluchtelingenstatus in de zin van artikel 48/3 of tot het bekomen van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, die ingediend wordt door een onderdaan van een veilig land van herkomst of door een staatloze die voorheen in dat land zijn gewone verblijfplaats had, niet in overweging te nemen wanneer uit zijn verklaringen niet duidelijk blijkt dat, wat hem betreft, een gegronde vrees voor vervolging bestaat in de zin van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4.*

Een land van herkomst wordt als veilig beschouwd wanneer op basis van de rechtstoestand, de toepassing van de rechtsvoorschriften in een democratisch stelsel en de algemene politieke omstandigheden kan worden aangetoond dat er algemeen gezien en op duurzame wijze geen sprake is van vervolging in de zin van het internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 of dat er geen zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat de asielzoeker een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4. Hierbij dient onder meer rekening te worden gehouden met de mate waarin bescherming geboden wordt tegen vervolging of mishandeling door middel van:

- a) de wetten en voorschriften van het land en de wijze waarop deze in de praktijk worden toegepast;*
- b) de naleving van de rechten en vrijheden neergelegd in het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, het Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten of het Verdrag tegen foltering, in het bijzonder de rechten waarop geen afwijkingen uit hoofde van artikel 15, § 2, van voornoemd Europees Verdrag zijn toegestaan;*
- c) de naleving van het non-refoulement beginsel;*
- d) het beschikbaar zijn van een systeem van daadwerkelijke rechtsmiddelen tegen schending van voornoemde rechten en vrijheden. (...).”*

Bij koninklijk besluit tot uitvoering van het artikel 57/6/1, vierde lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, houdende de vastlegging van de lijst van veilige landen van herkomst van 24 april 2014, werd Albanië aangewezen als veilig land van herkomst.

Uit de lezing van artikel 57/6/1 van de vreemdelingenwet en het verslag aan de koning van het KB van 24 april 2014 volgt dat een individueel en effectief onderzoek van de asielaanvraag noodzakelijk blijft maar dat het vermoeden geldt dat er in hoofde van de onderdaan van een veilig land in beginsel geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van de vreemdelingenwet aanwezig is. De asielzoeker afkomstig van deze veilige landen wordt aldus steeds in de gelegenheid gesteld om substantiële redenen aan te geven waaruit blijkt dat in zijn specifieke omstandigheden, zijn land van herkomst niet als veilig kan worden beschouwd en dit dus in afwijking van de algemene situatie aldaar. Het loutere feit dat een asielzoeker afkomstig is uit een veilig land van herkomst zal dus in geen geval automatisch tot gevolg hebben dat

diens asielaanvraag niet in overweging wordt genomen. Slechts indien, na individueel onderzoek, blijkt dat de asielzoeker geen of onvoldoende elementen naar voren brengt waaruit blijkt dat hij in zijn land van herkomst daadwerkelijk vervolgd wordt of een reëel risico op ernstige schade loopt, zal zijn asielaanvraag niet in overweging worden genomen.

3.7.2. De Raad stelt vast dat in de bestreden beslissing niet wordt betwist dat verzoekers vader en diens vennoot X.C. werden vermoord. Deze feiten blijken overigens uit de door verzoeker bijgebrachte krantenartikelen, waarvan de authenticiteit evenmin wordt betwist. Verzoeker vreest net zoals zijn vader te worden gedood omdat hij van 2010 tot 2012 tevens werkzaam was in het investeringsbureau Enigma, dat werd gerund door zijn vader en diens vennoot X.C.. Uit zijn verklaringen kan evenwel op generlei wijze blijken dat hij over enige concrete aanwijzing beschikt dat ook hij persoonlijk zou worden gevisieerd. Verzoeker werd zelf niet bedreigd. Hij stelt weliswaar dat hij door zes clans wordt gezocht (administratief dossier, stuk 5, p. 7), doch uit zijn verklaringen blijkt dat hij deze informatie slechts in de krant heeft gelezen, waar bericht werd dat zijn vader zes personen zou vermoord hebben en dat zes clans verzoeker zoeken in het kader van een bloedwraak. Verzoeker ontkent deze feiten echter met klem en doet deze berichtgeving zelfs af als onzin van een journalist (administratief dossier, stuk 5, p. 7 en p. 9-10). Het is de Raad dan ook niet duidelijk waarop verzoeker zijn bewering steunt dat hij door zes clans wordt gezocht.

Uit de argumentatie in het verzoekschrift kan worden afgeleid dat verzoeker de moord op zijn vader en diens vennoot linkt aan hun professionele activiteiten. Uit verzoekers verklaringen blijkt dat hijzelf van 2010 tot 2012 zou samengewerkt hebben met zijn vader en dat hij daarna niet meer heeft gewerkt (administratief dossier, stuk 5, p. 10). Verzoekers vader en diens vennoot werden vermoord in 2014. Het is de Raad dan ook niet duidelijk waarom verzoeker vreest dat hij net zoals zijn vader zal worden vermoord omdat hij in het verleden voor het investeringsbureau Enigma heeft gewerkt. Immers, verzoeker had zijn werkzaamheden op het ogenblik van de moorden reeds sinds twee jaar gestaakt zodat zijn persoon bezwaarlijk in verband kan worden gebracht met de in de pers gesuggereerde mogelijke motieven (schulden, conflicten) voor de moorden op zijn vader en diens vennoot X.C.. Overigens blijkt uit de stukken die verzoeker heeft ingediend, met name een diploma van "Bachelor in de Rechten", dat verzoeker zou gestudeerd hebben aan de faculteit rechten van de universiteit van Tirana van 2009 tot 2013 en dat hij zijn bachelorscriptie verdedigde op 27 september 2013.

Uit verzoekers verklaringen tijdens het gehoor blijkt dat hij over geen andere elementen of indicaties beschikt teneinde zijn beweemde vrees te staven. Verzoeker slaagt er, mede gelet op wat voorafgaat, dan ook niet in aannemelijk te maken dat de vijanden van zijn vader het ook op hem zouden gemunt hebben.

3.7.3. Zoals terecht wordt opgemerkt in de bestreden beslissing, maakt verzoeker hoe dan ook niet aannemelijk dat hij in geval van problemen bij een eventuele terugkeer naar Albanië geen of onvoldoende beroep zou kunnen doen op de hulp en/of bescherming van de Albanese autoriteiten.

Met toepassing van artikel 48/5, § 1 van de vreemdelingenwet kan vervolging in de zin van artikel 48/3 of ernstige schade in de zin van artikel 48/4 uitgaan van of veroorzaakt worden door niet-overheidsactoren, indien kan worden aangetoond dat noch de Staat, noch partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen, inclusief internationale organisaties, bescherming kunnen of willen bieden tegen vervolging of ernstige schade. Artikel 48/5, § 2 van de vreemdelingenwet bepaalt dat bescherming in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 in het algemeen wordt geboden wanneer de actoren, omschreven in het eerste lid, redelijke maatregelen tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade treffen, onder andere door de instelling van een doeltreffend juridisch systeem voor opsporing, gerechtelijke vervolging en bestraffing van handelingen die vervolging of ernstige schade vormen, en wanneer de verzoeker toegang tot een dergelijke bescherming heeft. De bescherming die de nationale overheid biedt, moet daadwerkelijk zijn. Zij hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in.

Uit de objectieve en actuele informatie waarover het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt en die werd toegevoegd aan het administratief dossier blijkt dat de overheidsinstellingen in Albanië de redelijke maatregelen zoals beoogd in artikel 48/5, § 2 van de vreemdelingenwet hebben getroffen. Zo werden in Albanië tal van maatregelen genomen om de politie te professionaliseren en haar doeltreffendheid te verhogen, zoals overheveling van bevoegdheden van

het Ministerie van Binnenlandse Zaken naar de politie. In 2008 werd een nieuwe politiewet aangenomen. Volgens de Europese Commissie heeft deze wet een positief effect op het functioneren van de politie. Voorts blijkt uit de informatie van het Commissariaat-generaal dat in het geval de Albanese politie haar werk in particuliere gevallen niet naar behoren zou uitvoeren, er verschillende stappen ondernomen kunnen worden om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen. Wangedrag van politieagenten wordt immers niet zonder meer gedoogd. Verzoeker volhardt in zijn stelling dat de politie hem geen bescherming kan bieden doch hij onderneemt verder geen concrete poging om de informatie gevoegd aan het administratief dossier met andersluidende objectieve informatie te ontkrachten.

Uit verzoekers verklaringen blijkt overigens ontegensprekelijk dat hij beroep kon doen op de rechtsbescherming waarin de Albanese autoriteiten voorzien. De Raad treedt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen bij waar deze in dit verband oordeelt als volgt: *"(...) U verklaarde nooit problemen te hebben ondervonden met de Albanese autoriteiten. Ook uw vader zou nooit in aanvaring gekomen zijn met de Albanese autoriteiten (CGVS, blz. 8). Aangezien de politie er niet in slaagde de daders van de moord op uw vader te vinden hoewel hij op klaarlichte dag op straat vermoord werd en de auto en de wapens van de daders werden teruggevonden, bent u van oordeel dat de politie niet alles in het werk gesteld heeft om de daders op te sporen. U beschikt evenwel niet over concrete aanwijzingen of elementen om nalatigheid van de politie aan te tonen. U gaf ook aan dat u mondeling op de hoogte werd gehouden door de inspecteur van de cel zware misdaad over de stappen die gezet werden in het onderzoek (CGVS, blz. 10). Het feit dat de daders (nog) niet werden gevonden, volstaat niet om te besluiten tot onwil van de politie om u bescherming te bieden. (...)"* Met de argumentatie in het verzoekschrift dat de daders van de moorden op zijn vader en X. C. nooit werden teruggevonden door de Albanese politie, dat het onderzoek werd gesloten minder dan drie maanden na de moord op zijn vader, terwijl de politie de wagen en de wapens van de daders heeft gevonden, en dat de lokale politie hem dan ook geen voldoende bescherming kan bieden zodat hij zich niet veilig kan voelen in Albanië, komt verzoeker in wezen niet verder dan het louter herhalen van zijn eerdere verklaringen en het tegenspreken van de bevindingen van de commissaris-generaal, waarmee hij er evenwel niet in slaagt valabele argumenten bij te brengen die bovenstaande overwegingen in een ander daglicht kunnen plaatsen.

3.7.4. De door verzoeker bijgebrachte documenten zijn niet van dien aard dat ze de beoordeling van zijn asielaanvraag kunnen ombuigen.

Verzoekers paspoort, zijn diploma van Bachelor in de rechten en het attest van gezinssamenstelling afgeleverd door de gemeente Durrës vormen slechts een bewijs van zijn identiteit en studies.

Ook de diverse krantenartikelen waarin wordt bericht over de moord op zijn vader bevatten geen objectieve aanwijzingen dat verzoeker persoonlijk wordt vervolgd of dat er wat hem betreft een reëel risico op ernstige schade bestaat, temeer verzoeker zelf de inhoud van deze artikelen betwist en hij in het bijzonder de berichtgeving dat zijn vader zes personen zou vermoord hebben en dat zes clans hem thans zoeken in het kader van een bloedwraak, afdoet als onzin van een journalist.

De bijlage 13sexies dd. 19 augustus 2014, het verzoekschrift dd. 2 september 2014 ingediend bij de Raad tegen de bijlage 13sexies dd. 19 augustus 2014, de bijlage 39bis dd. 21 augustus 2014, de bijlage 13quinquies dd. 21 augustus 2014 en het proces-verbaal opgemaakt door de politie van Brussel op 19 augustus 2014, zijn niet relevant voor de beoordeling van verzoekers asielaanvraag.

3.8. In zoverre verzoeker nog artikel 3 EVRM geschonden acht, wijst de Raad erop dat artikel 3 EVRM vereist dat verzoeker doen blijken dat er ernstige en zwaarwichtige gronden aanwezig zijn om aan te nemen dat hij in het land waarnaar hij mag worden teruggeleid, een ernstig en reëel risico loopt om te worden blootgesteld aan foltering of mensonterende behandeling. De bescherming verleend via artikel 3 EVRM vindt immers slechts in uitzonderlijke gevallen toepassing. Degene die aanvoert dat hij een dergelijk risico loopt, moet zijn beweringen staven met een begin van bewijs. Een loutere bewering of eenvoudige vrees voor onmenselijke behandeling op zich volstaat niet om een inbreuk uit te maken op voornoemd artikel. In acht genomen het geheel van wat voorafgaat, zijn er geen redenen voorhanden om aan te nemen dat verzoeker in zijn land van herkomst een reëel risico loopt een behandeling te ondergaan in strijd met artikel 3 EVRM.

3.9. Gelet op het voorgaande besluit de Raad dat uit verzoekers verklaringen en de door hem bijgebrachte documenten niet duidelijk blijkt dat, wat hem betreft, een gegronde vrees voor vervolging

bestaat in de zin van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4 van dezelfde wet. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen kon dan ook correct steunen op artikel 57/6/1 van de vreemdelingenwet om verzoekers asielaanvraag niet in overweging te nemen.

Er worden geen gegronde middelen aangevoerd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drie oktober tweeduizend veertien door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

kamervoorzitter,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

M.-C. GOETHALS